

Božja presuda – razlog naše radosti i nade

Jedno od češćih pitanja koja mi ljudi postavljaju o Bogu i njegovu odnosu s čovjekom jest zasigurno: „Što Vi mislite, koje ću riječi čuti jednoga dana kada dođem pred lice Božje?“ Moram priznati da me takva pitanja uvijek obraduju jer ipak pokazuju postojanje svijesti o nadnaravnim stvarnostima kod te osobe. U današnjem evanđeoskom odlomku (Iv 3,14-21) pronalazimo svojevrsnu Božju oporuku čovjeku. Ovdje riječ „oporuka“ baš i nije prikladna, ali stavljam je namjerno jer nam ona može puno pomoći da razumijemo današnje Evanđelje. Koje su to najvažnije Božje riječi upućene čovjeku koje možemo pronaći u Bibliji? Ili što ćemo to čuti kada po Božjoj milosti ugledamo vrata raja? „Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (Iv 3,16). Oporuke obično nisu dugačke, a kada i jesu to je neznatno s obzirom na duljinu života oporučitelja. U oporuci čovjek ostavlja zapisano ono najvažnije što želi da njegovi voljeni o njemu znaju. Puno toga, čak i lijepoga, ostaje nepoznato, ali ono zapisano u oporuci svi doznaju i pamte. Eto, ovdje imamo jednu rečenicu iz Evanđelja koja je središte Božje „oporuke“ čovječanstvu, odnosno ono što Bog stvarno želi da mi o njemu znamo. Ni ostalo nije nebitno, ali je na drugom mjestu. Ako želiš neku rečenicu iz Evanđelja naučiti napamet, onda uzmi upravo ovaj redak: Ivan 3,16. Kada ti uđe „pod kožu“ poruka da Bog tebi i svim ljudima na svijetu želi samo jedno - sreću, da je On na svom sudu pravde i ljubavi već presudio u korist tvoje radosti i spasenja, onda ćeš sve više otkriti pravu sliku Božju. Bog je ljubav i njegova jedina želja jest radost čovjekova i njegovo oslobođenje od ropstva grijehu jer mu to ropstvo ne dopušta da ljubi punim plućima.

Možda vam je sada jasnije zašto ulazna pjesma 4. korizmene nedjelje donosi tekst iz knjige proroka Izaije: „Veseli se, Jeruzaleme! Kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime, svi koji ste s njim tugovali! Nadojite se i nasitite na dojkaма utjehe njihove“ (Iz 66, 10-11). Iz istog razloga za ovu nedjelju liturgija Crkve predviđa i ružičastu boju misnog ruha. Riječ je o dubokom vjerničkom iskustvu veselja i mira jer se približilo vrijeme otkupljenja. Danas smo pozvani barem na trenutak usmjeriti svoje misli na onaj prekrasan tekst hvalospjeva uskrsoj svijeći iz liturgije Vazmenog bdjenja koji govori: „Nek se raduje i majka Crkva!“ Naš korizmeni hod ide prema cilju Isusova vazmenog djela spasenja i u njemu pronalazi svoj smisao. Korizma lišena te uskrсне perspektive postaje suha i bezdušna. Ona je upravo vrijeme radosti jer Bog ponovno čovjeku daje novu priliku za obraćenje. Pozvani smo danas razmatrati stvarnost Božje ljubavi koja se objavila u Isusu Kristu. To razmatranje treba biti osobno i životno. Stoga neka ovaj prekrasan redak iz Ivanova evanđelja: „Bog je tako ljubio svijet...“, svatko od nas pročita ovako: „Bog je tako ljubio mene te je dao svoga Sina Jedinorođenca da ja ne propadnem, da se ne zatvorim u sebe, nego da živim radosno i u miru - te primim nagradu vječnog života.“

18.03.2012.
vlč. Borna Puškarić